

23. Puolan diplomatian nestori

Sodalla oli ainutlaatuinen vaikutus Puolan Vatikaanin suurlähettilään Kazimierz Papéen elämään. Jagiellonian yliopiston oikeustieteiden tohtori suoritti sodanvälisenä aikana diplomaattiset tehtävät Haagissa, Berliinissä, Kööpenhaminassa, Ankarassa ja Tallinnassa. Vuonna 1929 hänestä tuli Królewiecin pääkonsuli, vuonna 1932 - Puolan tasavallan pääkomissaari Danzigin vapaakaupungissa ja vuonna 1936 - Puolan edustaja Tšekkoslovakiassa. Kaksi kuukautta ennen Saksan hyökkäystä Puolaan hän aloitti Puolan suurlähettiläs viran Vatikaanissa. Sodan puhkeamisen jälkeen hän toistuvasti, vaikka epäonnistuneesti, yritti saada paavi Pius XII: tä ilmaisemaan solidaarisuutta Puolan kansalle. Hän myös ilmoiti jatkuvasti Vatikaanin valtiosihteeristölle juutalaisten väestön dramaattisesta tilanteesta miehitetystä Puolassa.

Kazimierz Papée hoiti Puolan suurlähettilään tehtävät myös sodan jälkeen, koska Vatikaani ei tunnustanut uusia Puolan viranomaisia ja jatkoi diplomaattisuhteiden ylläpitämistä Lontoossa toimivan Puolan hallituksen kanssa. Vuodesta 1958 hän oli Vatikaanin diplomaattijoukon dekaani, ja Pius XII: n kuoleman jälkeen aina vuoteen 1976 asti hän toimi Puolan tasavallan Vatikaanin suurlähetystön hallinnon johtajana. Papée kuoli vuonna 1979. Hän oli pisimpään toimiva Puolan maanpaossa olevan hallituksen diplomaattiedustaja.

Puolan armeijan komennon vierailu Vatikaanissa 20. kesäkuuta 1944; ensimmäisen rivin keskellä kenraali Władysław Anders, hänen vieressä vasemmalla kenraali Michał Karaszewicz-Tokarzewski ja kenttäpiispa Józef Gawlina, oikealla, virkapuku päällä, suurlähettiläs Kazimierz Papée.